

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 8. An, & cur Deus etiam Magis, in ventos permittat potestatem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

reste Sigiberto, Anno 1081. cùm campanile Ecclesiæ S. Petri Maledemburgensis, in Belgio, (quam, ipso Apostolo sibi reuelante extruxerat, & consecrârat S. Vrsmarus Episcopus) vebe- menti vento flante euulsum, inq[ue] terram inuer- sum, ita in aëre penderet, ut tum sui ipsius, tum vicinorum omnium ruinam minitaretur, popu- lusque in 6. dierum, totidemque noctium spatio tractaret, quanam ratione, hinc inde extractis machinis, sursum erigi posset; ecce prid. cal Ian. circa noctis medium tota Ecclesia intus ac foris luce ignea diuinitus impletur: ipsum vero cam- panile totū simul erigitur, suisque in sedibus fir- missimè, campanis mox sonantibus, reponitur. Hoc imperiū in ventos, solas Dei s habet.

§. VIII.

An, & cur Deus etiam magis, in ventos per- mittat potestatem?

Vel fabulosum igitur, vel Magicum fuit, quod Suidas refert, cùm aliquando Etesiæ ita vehementer flarent, vt fruges sternerent, Empedoclem Agrigentinum, nouo philoso- phandi genere, jussisse asinos, animal sine fraude dolosq[ue] excoriari, & vtres fieri, eosque in promontorijs extendi, vt ventum vtiq[ue] asinimum exciperent. Quo sopito, appellatus fuit καλυπταρίας; quasi prohibitorem ven-

G. 4

torum

torum dicas. Sisti enim, & excitari, si Deus
permittat, etiam dæmonū arte, ventos, non
solum utres Vlyssi, alijsque dati, & nodi su-
dariolorum vincti, vel soluti, ac ventū in si-
lentia ligantes, vel in maria emittentes, ven-
diti, sed ipsæ etiā diuinæ litteræ docent; in
Iob. i. 19. quibus ad Iob dicitur: *ventus vehemens ir-
ruit à regione deserti, & concusit quatuor an-
gulos domus, quæ corruens opprimit liberos tuos,
& mortuis sunt. Quæ, mali genij suggestione
& opere, facta sunt; non tamen antè, quam
Deus illi diceret; Ecce uniuersa, quæ habet, in
manu tua sunt.* E quibus, instruimur, ventos
& tempestates cieri quidē à malignis spiri-
tibus, qui ministri sunt pariter & rerum ad-
uersarum procuratores; non posse autē cie-
ri, nisi potestate concessa ab eo, cui summa
imperium est in ventos, & omnem creatu-
ram. Permittit autem eam potestatem, vel
ad castigandos homines; vel ad probandos;
vel, si peruicaces sunt, ut impleant numerū
ac mensuram peccatorū. Perinde autem est,
seu immittantur, hac arte, venti, seu inhi-
beantur; utroq; modo nocere possunt: cùm
sit & procella, & malacia nautigantibus pe-
riculosa. §. IX.

*Et nimium, & nullum ventum nocere
posse;*

N.